

वा० रा०

॥ ६ ॥

घनगर्भसमप्रभं जलगर्भमेघसमकांतिं ॥ प्रसूता प्रसूतवती ॥ अग्निजंगर्भं अग्निसृष्टमाहेश्वरंगर्भमित्यर्थः ॥ विद्युत्केशरतार्थिनी विद्युत्केशेनसहरतं क्रीडामर्थयति तादृशी बभूवेति शेषः ॥ २४ ॥ तत आत्मनः सकाशाज्जातं सुतं विमृज्य पतिनारमे ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ कारुण्यभावात्कारुण्ययुक्तो भावश्चित्तं तस्मात्पार्वत्याप्रेरित इति शेषः ॥ २८ ॥

ततः साराक्षसीगर्भं घनगर्भसमप्रभं ॥ प्रसूतामंदरंगत्वांगंगागर्भमिवाग्निजं ॥ समुत्सृज्य तु सागर्भं विद्युत्केशरतार्थिनी ॥ २४ ॥ रेमे तु सार्धं पतिना विमृज्य सुतमात्मजं ॥ उत्सृष्टु तदा गर्भे घनशब्दसमस्वनः ॥ २५ ॥ तयोत्सृष्टः स तु शिशुः शरदकसमद्युतिः ॥ निधायास्ये स्वयं मुष्टिरुरोदशनकैस्तदा ॥ २६ ॥ ततो वृषभमास्थाय पार्वत्या सहितः शिवः ॥ वायुमार्गेण गच्छन् वैश्रुश्रावरुदितस्वनं ॥ २७ ॥ अपश्य दुमया सार्धं रुदंतं राक्षसात्मजं ॥ कारुण्यभावात्पार्वत्या भवस्त्रिपुरसूदनः ॥ २८ ॥ तं राक्षसात्मजं च क्रेमातुरेव वयः समं ॥ अमरं चैव तं कृत्वा महादेवोऽक्षरोव्ययः ॥ २९ ॥ पुरमाकाशं प्रादात्पार्वत्याः प्रियकाम्यया ॥ उमयापि वरोदत्तो राक्षसीनां नृपात्मज ॥ ३० ॥ सद्यो पलब्धिर्गर्भस्य प्रसूतिः सद्य एव च ॥ सद्य एव वयः प्राप्तिमातुरेव वयः समं ॥ ३१ ॥ ततः सुकेशो वरदानं गर्वितः श्रियं प्रभोः प्राप्य हरस्य पार्श्वतः ॥ चचार सर्वत्र महान्महामतिः खगं पुरं प्राप्य पुरंदरो यथा ॥ ३२ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० उ० चतुर्थः सर्गः ॥ ४ ॥ ॥ ७३ ॥ सुकेशं धार्मिकं दृष्ट्वा वरलब्धं च राक्षसं ॥ ग्रामणीर्नाम गंधर्वो विश्वावसुसमप्रभः ॥ १ ॥ तस्य देववतीनाम द्वितीया श्रीरिवात्मजा ॥ त्रिषु लोकेषु विख्याता रूपयौवनशालिनी ॥ २ ॥ तां सुकेशाय धर्मात्मा ददौ रक्षः श्रियं यथा ॥ वरदानं कृतैश्वर्यं सातं प्राप्य पतिं प्रियं ॥ ३ ॥

मातुरेव वयः समं मातृवयस्कमित्यर्थः ॥ २९ ॥ तदाह ॥ पार्वत्याः प्रियकाम्ययेति ॥ ३० ॥ सद्यो पलब्धिरित्यार्षः संधिः ॥ ३१ ॥ सुकेश इत्यनुवादात्तन्नामकत्वमस्य बोध्यं ॥ खगमाकाशं ॥ ३२ ॥ इति रामाभिरामेश्रीरा० वा० उ० चतुर्थः सर्गः ॥ ४ ॥ ॥ ७३ ॥ वरलब्धं लब्धवरं ॥ १ ॥ २ ॥ वरदानेन कृतमैश्वर्यं यस्य तं ॥ ३ ॥

उ० कां०

॥ ६ ॥